

Principy psaní a transkripce

psaní ideografické - psaní fonografické (výhody a nevýhody obou)

písmo slabičné - hláskové

adaptace písma

primitivní - digrafy/trigrafy/multigrafy - diakritické

slabičné užití hláskového písma (nezaměň se slabičným písmem)

ortografie

nejednoznačnost vztahu grafém - hláska (nebo grafém-foném) v jazycích

- potřeba dosáhnout toho, aby ze zápisu bylo možno jednoznačně poznat výslovnost

fonetická transkripce

V r.1888 položen Mezinárodní fonetickou asociací základ pro **mezinárodní fonetickou transkripci (IPA)** - podle anglického názvu **International Phonetic Association**; dnes se užívá častěji označení na bázi angličtiny). Tato transkripce využívá latinky (v západoevropské modifikaci), doplňuje znaky pro hlásky, které odpovídající písmeno nemají, pro jemnější rozlišení se pak užívá i diakritických znamének. V podstatě se dodržuje zásada, že určitá hláska se označuje vždy jedním a tímž grafickým znakem. Využitím písma se systém API řadí mezi tzv. **alfabetické systémy** přepisu, tím, že pro jednotlivý zvuk volí jediný symbol, se zařadila mezi **systémy syntetické**.

TABULKA - . na zvl. slidu.

Varianty transkripce - podle potřeby přesnosti: vědecká - praktická

(výběr z potenciálně nekonečného souboru znaků)

zvl. systémy pro dialektologii apod.

- podle adresáta (pro cizince ev. s využitím jeho abecedy)

ev. i podle doby vzniku práce, charakteru autora.....